

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: X, narozený X
bytem X,
t.č. X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2025, č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2024, č. j. X1. Tímto rozhodnutím byla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek uvedených v § 39 odst. 1 a 2 písm. a) až c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „*zákon o důchodovém pojištění*“), a to s ohledem na posudek Institutu posuzování zdravotního stavu I. instance ze dne 25. 9. 2024. Dle uvedeného posudku nebyl žalobce invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, neboť jeho míra poklesu pracovní schopnosti činila toliko 30 %.

2. V námitkovém řízení byl zpracován posudek zdravotního stavu žalobce s tím, že Institut posuzování zdravotního stavu II. instance v posudku ze dne 13. 1. 2025 dospěl k totožnému závěru o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce v totožné výši 30 %. Žalované proto nezbylo v druhé instanci než námitky žalobce zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.
3. V odůvodnění žalovaného rozhodnutí o námitkách žalovaná uvedla, že jak v minulosti, tak po zpracování nového posudku Institutem posuzování zdravotního stavu ze dne 13. 1. 2025 byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovena na 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je porucha osobnosti se záchvatovými stavy křečí a poruchy vědomí. Odůvodnila proč nelze zdravotní postižení žalobce hodnotit vyšší mírou omezení.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě uvedl, že jeho míru poklesu pracovní schopnosti je vyšší, než posudky stanovených 30 %. Při posouzení jeho stavu nebyly vzaty v úvahu veškeré zdravotní zprávy. Jeho stav se s průběhem času zhoršuje, je neléčitelný. Má opakované záchvaty, které jej velmi omezují. Není schopen plnohodnotného zaměstnání.

III. Vyjádření žalované a jednání soudu

5. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Pro další postup ve věci, s ohledem na tvrzení žalobce, navrhla zpracování posudku Posudkovou komisí MPSV ČR.
6. Žalobce se v době projednávání žaloby nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody. Soud proto se souhlasem žalobce vedl jednání formou videokonference. Žalovaná se z jednání soudu omluvila z důvodu časové kolize.
7. Žalobce uvedl, že na žalobě trvá, zdůraznil, že jeho zdravotní omezení jsou závažná a dosahují vyšší míry, než stanovily lékařské posudky. Opakovaně namítl, že posudkoví lékaři neměli k dispozici jeho veškerou zdravotní dokumentaci. Jeho stav je setrvalý a zcela jistě se nelepší. Plnohodnotné zaměstnání není schopen z důvodu zdravotních obtíží obstarat.

IV. Přezkum věci soudem

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“). Pro další průběh řízení byl zpracován posudek zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2025, čj. SZ/2025/552-HK-19.

9. Posudková komise došla k závěru, že se u žalobce nejedná o míru poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o více než 35 %. Rozhodujícím zdravotním postižením žalobce je posttraumatická stresová porucha, dissociativní porucha při poruše osobnosti uvedená v kapitole V., položce 5), písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
10. Posudková komise stanovila základní míru poklesu pracovní schopnosti na 20 % a při zohlednění dalších onemocnění na konečných 30 % s tím, že u žalobce další zdravotní postižení samostatně nezpůsobují větší pokles pracovní schopnosti. Bolesti jako průvodní jev onemocnění nemohou být samostatným posudkovým kritériem, neboť intenzita jejich vnímání je zcela dána individuálním prahem bolesti a duševním stavem posuzovaného.
11. Dle § 38 písm. a) zákona důchodovém pojištění *má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.*
12. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona *je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
13. Podle odstavce 3 téhož ustanovení *se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
14. Podle odstavce 4 téhož ustanovení *se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
15. Stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., ze dne 9. října 2009, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

16. Podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
17. Soud v dané věci po přezkoumání námitek žalobce konstatuje, že žalobu nepovažuje za důvodnou. Stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce bylo provedeno v souladu se zákonným postupem a odpovídá ustanovením shora citované vyhlášky. Posudková komise stanovila postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce. A toto odpovídajícím způsobem zařadila pod příslušnou pasáž přílohy vyhlášky. Posudek je tak z pohledu soudu přezkoumatelný a stručným a výstižným způsobem reaguje na tvrzení žalobce, které je (vcelku logicky) založeno na subjektivním popisu zdravotního stavu. Posudek vychází z lékařských zpráv, které rovněž zahrnují osobní popis zdravotního stavu žalobcem. Právě lékařské zprávy ve svém souhrnu (tedy obsahující jak subjektivní popis, tak medicínsky objektivizovaný stav) slouží jako zásadní podklad pro zhodnocení stavu žalobkyně.
18. Za rozhodující postižení byla u žalobce vzata posttraumatická stresová porucha, dissociativní porucha při poruše osobnosti. Díky vyšetření na neurologickém oddělení FN Plzeň bylo spíše ustoupeno od diagnózy epilepsie. Neurologické vyšetření a neurologický nález byly vyhodnoceny odpovídajícím způsobem, k dalším subjektivním potížím tvrzeným žalobcem nebyl nalezen odpovídající nález.
19. Soud respektuje momentální osobní stav žalobce nacházejícího se ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy by mohl mít ztížený přístup k některým částem lékařské dokumentace, která se nemusí nacházet u žalované. Předložení veškerých zpráv, kterými žalobce hodlá podložit svá tvrzení o zdravotním stavu je pod jeho odpovědností. Jedná se i zde o řízení na žádost a nikoli o řízení vedené z moci úřední.
20. Z uvedeného důvodu proto soud, veden zásadou vstřícnosti a poskytnutí součinnosti, vyzval žalobce již v úvodu řízení, aby blíže specifikoval svá tvrzení o chybějících zdravotních zprávách. K výzvě soudu však žalobce nebyl schopen blíže označit, alespoň přibližný časový rámec a zdravotnické zařízení, které mu poskytlo péči. Soud tak nemohl ani v součinnosti s žalovanou a posudkovou komisí zajistit onu tvrzenou chybějící zdravotní dokumentaci, kterou žalobce sám, avšak toliko obecně, zmiňoval již v žalobě.
21. Přitom soud uvádí, že neurologické vyšetření popsané FN Plzeň v červnu 2024 a převzaté do posudku PK MPSV v Hradci Králové má za velmi podrobné a pečlivé. Ve světle uvedených závěrů má tak soud za to, že řízení ve věci žalobce nebylo vedeno nekvalitně a práva žalobce tak byla ochráněna. Pokud žalobce přesto setrval na tvrzení, že předložené a dostupné hodnocené lékařské zprávy jsou nedostatečné, stalo se tomu tak z důvodů na jeho straně. Žalovaná ani posudkoví lékaři, resp. komise nedisponují

jakýmsi univerzálním neomezeným přístupem ke všem zdravotním zprávám či závěrům vyšetření ve věci zdravotního stavu žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

22. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 8. prosinec 2025

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.